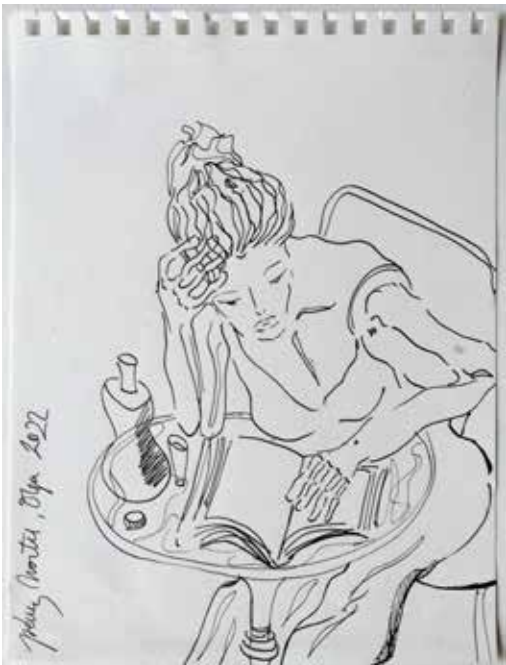

OLGA PÉREZ MONTES

Tal com raja

PINTURA

 FUNDACIÓ VALVI
CICLE NOVES MIRADES

Tal com raja, acrílic sobre tela, 100 x 40 cm., 2023.

Relectures

Jaume Geli Julbe
ARTISTA

Ens arriba una primera impressió, i darrera seu, ja tot serà artifici.

Posem-nos en la pell de l'artista, aquella que viu el desenvolupament del seu treball a través de continuats primers instants que, un a un fins a l'infinit, l'encaminen cap a un darrer estat de la seva obra, fixada per la decisió de no intervenir-la més; desada tal com la percebrà el primer espectador que la vegi. Podríem estar d'acord en el fet que és en aquest tram del treball quan qualsevol idea o concepte imaginats anteriorment agafen cos. I ho fan en l'ara i l'aquí, necessaris com la terra on es pretén plantar l'acte creatiu, en una part de trajecte d'unió entre la cosa mental i la cosa física, d'immersió multisensorial. I finalitza d'una manera semblant, quan l'artista sent que ja n'hi ha prou.

Fiquem-nos ara en el cos de l'espectador, d'aquella persona que activament es regala un temps d'observació davant de la mateixa obra, per exemple. En un procés prou diferenciat del de l'artista, la seva percepció no està oberta a un canvi dinàmic d'aquesta obra sinó a recollir el fil que li ofereix, aquest estat latent, final, on l'autora l'ha desada. Penso que la pintura, encara ara, a diferència d'altres manifestacions de l'art contemporani, permet aquesta primera impressió, marcada amb foc, prou important per a pensar que tot allò que vindrà a sumar després ja serà només complementari.

Si parlem d'Olga Pérez, no podem destriar la personalitat de l'obra; ni de la forma com traspua aquest lligam: natural, planera, sincera... tal com raja. Fixem-nos en el traç, en el gest, en la transmissió directa de la idea al paper, i després al llenç. És important destacar, tal com ella també ens ha manifestat, que en els seus apunts monocroms a tinta amb afegits de collage i anotacions escrites als marges hi ha tot allò que li cal per a passar a la tela. La manca del color d'aquests papers ens pot donar una pista sobre el seu treball actual; primer, l'idea i la formalització, sobretot, a través del dibuix, acompanyada en alguns casos de cites literàries que han espletat part d'aquesta idea; després, el protagonisme del color en el gran format, com a vehiculador d'equilibri i forma, sumat a la preservació de l'estructura dels originals en paper.

En la seva trajectòria, Olga Pérez ha integrat sovint iconografia dels àmbits literari o musical; algunes vegades, dibuixant i pintant llibres, biblioteques, instruments musicals, bars o locals de jazz; d'altres, en canvi, focalitzant l'interès en els personatges propis d'aquestes escenes, en les seves accions. Segurament no podia ser d'una altra manera, la realitat familiar que circumval·la l'artista l'ha abocat sovint a l'expressió pictòrica d'aquests dos mons. Des d'un altre vessant, la connexió de la pintora amb tot el que és proper i estimat, i que té rellevància en la seva vida, fa que ho adopti com a un catalitzador de la seva producció pictòrica.

Entrem en la pintura, en l'evolució que ens presenta a la Fundació Valvi amb relació a treballs anteriors. Una primera lectura ens fa notar una continuïtat, una aparença coneguda; lluny d'això, els camins emprats per arribar-hi, en aquesta ocasió, són prou diferents. Continua amb l'ús intens, però mesurat, del color; amb gammes fredes i càlides alternades, amb colors complementaris que creen atmosferes sobre les quals circula el traç, alliberat, usat per a ressituar-nos en la figuració després de l'abstracció; en les perspectives combinades de diferents punts de vista simultanis, sovint des d'una situació més elevada de l'escena. Ens arriba la sensació de temporalitat especejada i fragmentada, abocada i recosida en un sol temps; un record de la importància d'estar en present, atenta a l'entorn.

L'artista, ara, s'arrisca en un canvi de rutines, en un capgirament de certs costums anteriors. D'entrada, arracona el retoc pictòric posterior, la superposició de capes de color, l'ús de la densitat de la pintura, el joc de tapar i redibuixar, de retocar i acolorir de nou. Segons ens comenta, ha hagut d'aprendre a aturar-se, paraules majors en boca de l'Olga Pérez, tota rauxa, tot impuls. Les pinzellades es tornen amples, generoses, decidides a formalitzar espais; el color taca com l'aigua de mar en cada arribada a la sorra; el pigment s'alia amb el líquid i es fa fluid, recorre la tela com l'aquarel·la el paper; el ball cromàtic es coreografia sense dibuix previ sobre el gran format, només des del referent del paper, petit, que l'ha originat; o de memòria. I quan aquesta dansa acaba, apareix la música: la cal·ligrafia; el dibuix es pinta de color, amb pinzell fi, ara també amb mesura, i dona forma a personatges, a objectes i a escenes: llibres, cites, lectures i viatges.

Si reprenem el fil biogràfic de l'artista, ens trobarem amb mapa de constel·lacions familiars de dimensions geogràfiques diverses, on la connexió dels lligams entre germans, sobretot, s'explica amb la paraula viatge: desplaçaments de la península a les illes, i viceversa, i d'illa a illa, amb retrobaments geolocalitzats en destinacions diverses. Sigui com sigui, aquesta dada enllaça amb un viatge pictòric d'una sèrie de grans teles verticals on mitjans de transport diversos agafen un rol de decorat; les figures i, sobretot, la lectura hi prenen protagonisme. Es fa curiós de veure accions de dinàmiques oposades en un mateix pla descrit: la velocitat i el moviment d'un tren o d'un vaixell enfront de la postura hieràtica de concentració davant dels llibres de les viatjants que hi apareixen. En alguns casos, de manera discreta, l'artista introdueix conceptes de cert aire oriental. Ho fa en l'embastada de certs pensaments, idees que desa volar en l'aire i que en algun cas pren cos en forma de cita literària. Podeu observar l'ús del collage en alguns dels dibuixos, amb retalls adherits de textos en japonès. José Luís Pérez Montes, germà de l'Olga, fou traductor al castellà des de l'anglès, a part d'un lletraferit, una qualitat compartida amb la seva germana. A més, visqué uns quants anys a Japó, i d'aquesta estada provenen els retalls en paper dels apunts. Ella ens recorda que els treballs que ens presenta, i per tant aquesta exposició, neixen del seu record. Penso, també, que neix d'un acte valent de superació del dolor que comporta el trencament d'un lligam tan estret. Viatges pròxims, viatges llunyans com els que José Luís va fer al Japó, per exemple, i aterratges a la realitat, en continents vitals i positivitzadors.

La naturalesa de la literatura i la pintura, del mot i de la pinzellada, semblarien prou específiques, prou distants per a pensar en una fecunda interrelació al llarg de la història de l'art. Aquest fet ens convida, ara i en cada oportunitat futura, de fer saltar pels aires tot convencionalisme, tota recepta preventiva de mestissatge. En la creació artística hi interaccionen infinits factors. Més encara, també els no convidats, els atzarosos, els no previstos, els contradictoris, els inconscients... i només algun de previst o meditat. La provocació d'una frase, d'una idea escrita en aquest cas, en la quietud transitòria d'una artista pot despertar el desig renovat de pintar, amb la mateixa intensitat de quaranta anys enrera. Pintar, en paraules de l'Olga, "traslladar el món de les idees, observant la realitat, l'original que t'envolta, al món de les dues dimensions". Però fer-ho "pensant en un paral·lelisme viscut dintre meu, entre llegir i viure altres vides".

Un vermut, acrílic sobre tela, 120 x 40 cm., 2023.

Àvies poderoses, acrílic sobre tela, 120 x 40 cm., 2023.

Sed de saber, acrílic sobre tela, 100 x 40 cm., 2023.

La visió és l'art de veure les coses invisibles, acrílic sobre tela, 120 x 40 cm., 2023.

Jove llegint a prop del mar, acrílic sobre tela, 100 x 40 cm., 2023.

La vie en rose, acrílic sobre tela, 100 x 40 cm., 2023.

Pronto es una palabra bonita, acrílic sobre tela, 100 x 40 cm., 2022.

Els meus amics, els peixos!, acrílic sobre tela, 100 x 40 cm., 2023.

Sirenes, acrílic sobre tela, 80 x 40 cm., 2022.

Camino sobre l'aigua, acrílic sobre tela, 150 x 50 cm., 2023.

Mai acabarem l'oceà, acrílic sobre tela, 185 x 65 cm., 2022.

Catenària, acrílic sobre tela, 185 x 65 cm., 2023.

De volta a l'estany, acrílic sobre tela, 160 x 50 cm., 2023.

Pedals, acrílic sobre tela, 160 x 50 cm., 2023.

Braille, acrílic sobre tela, 185 x 65 cm., 2023.

Un any d'Ucraina, acrílic sobre tela, 160 x 50 cm., 2023.

En clave de ser, acrílic sobre tela, 120 x 40 cm., 2023.

A la meva mare, Mercedes Montes, titi, i al meu germà, José Luís Pérez Montes, tio pepe, que segueixen vius, dins el meu cor.

FOTO Llorenç Pujol

OLGA PÉREZ MONTES Barcelona 1960

Llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, l'any 1984, en l'especialitat de pintura.

Ha exposat a diferents ciutats, de forma individual i col·lectiva; Barcelona, Madrid, Bilbao, Sevilla, Girona, i Balears (Menorca i Formentera sobretot).

Té obra particular de gran format sobre tela a diversos països d'Europa: Irlanda, Anglaterra, Alemanya, Itàlia, França...

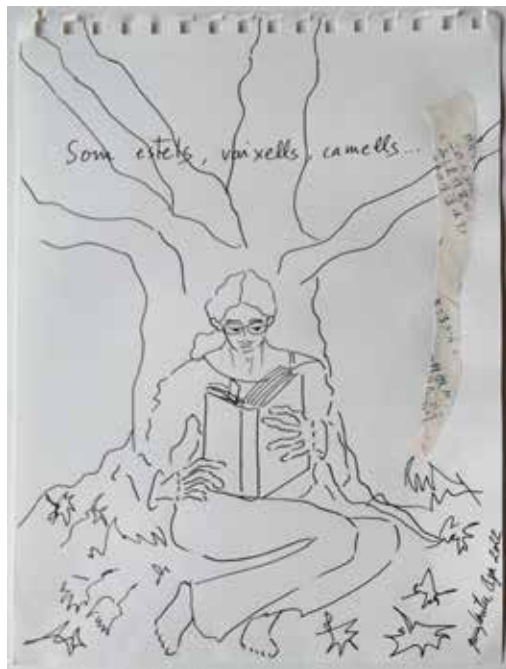
Participa a American Prints, supermercat de l'Art del 1995 al 2006.

Exposa entre d'altres llocs als Banys Àrabs de Girona (amb "Sons i lletres"), a la Casa de Cultura Les Bernardes de Girona (amb "Teresa"), a la Llotja del Tint de Banyoles, a l'Hospital del Mar de Barcelona, a Sa Nostra a Menorca, a l'Ajuntament Vell de Formentera, al Casino de Cadaqués, a La Cerverina d'Art a Cervera, a Torroella de Montgrí (amb "What a wonderful world"), al Casino Menestral de Figueres, i amb el col·lectiu Art Directe realitza diferents mostres d'art a Catalunya, Cantàbria i França.

Seleccionada per a realitzar diferents cartells per: 13è Festival de jazz de Figueres, L'art d'Imprimir, Travessia de l'Estany i Carnestoltes de Banyoles, entre d'altres.

Durant molts anys ha treballat dues temàtiques, els músics de jazz i els interiors de vida quotidiana. En el primer cas, obrint l'objectiu a grans jazzbands de mitjans del darrer segle de New Orleans. I per altra banda, els interiors (ja siguin bars, estudis, cuines, quartos de bany, sales d'estar, habitacions, cafeteries, fleques...) amb perspectives impossibles des d'una visual elevada, com si hi hagués un mosquit petit que voltés i mirés per tots costats.

Aquesta exposició "Tal com raja" és un clar homenatge a la lectura i a la literatura, aquest cop però introduint la figura humana.

DEL 4 AL 31 DE JULIOL 2023
DE L'1 AL 9 DE SETEMBRE 2023
AGOST TANCAT

CICLE NOVES MIRADES

OLGA PÉREZ MONTES *TAL COM RAJA*

DARRERES EXPOSICIONS:

- 109. *INTEMPÈRIE*. JAUME GELI
- 110. *RECUILES*. NARCÍS COSTA
- 111. *REVELAR-SE*. SERGI BATLLE,
MONTSERRAT GIMFERRER,
JAUME LLORENS,
MERCEDES WERNER
- 112. *ADORMINT ELS LLENÇOLS*.
ASSUMPTA PLANAS
- 113. *A CAU D'ORELLA*. XAVI LLOSES
- 114. *RÈQUIEM MEDITERRANI*. PERPIÑA
- 115. *PAISATGES DE LA MEMÒRIA*. HUEDO
- 116. *100 DIBUIXOS (1975-2021)*. ANSON
- 117. *SEGMENTS*. JOSEP M. CODINA

 FUNDACIÓ VALVI

Gran Via Jaume I, 42 bis · 17001 Girona
Tel. 972 22 65 27 · www.fundaciovalvi.cat

HORARI:

- DE DILLUNS A DIVENDRES DE 17 A 20 H
- DISSABTE D'11H A 13H, I DE 17 A 20 H
- FESTIUS TANCAT

EDITA Fundació Valvi
DIRECCIÓ Maguí Noguer
DISSENY GRÀFIC Jaume Geli
IMPRESSIÓ Palahí
Dip. Leg. GI-654-2023